

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/5/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124011670
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8124011670.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Gabriely Dubovej, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 31.03.2026, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/50/2024 zo dňa 01.12.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 22.03.2023 v C., okr. Prešov, uzatvoril ako mandatár Mandátnu zmluvu so spoločnosťou D. C., s.r.o., so sídlom E. XXX, F. ako mandantom, v zastúpení konateľom spoločnosti G. A. H., ktorej predmetom bola koordinácia projektu „Rekonštrukcia a refundácia nákladov spoločnosti D. C. H.“, na základe čoho bolo A. B. v súvislosti s realizáciou predmetného projektu vyplatených celkovo päť zálohových platieb, a to konkrétne dňa 22.03.2023 vo výške 3.100 €, ktorú v sídle spoločnosti D. C., s.r.o. osobne prevzal od jej konateľa, následne tohto istého dňa mu bola z bankového účtu spoločnosti D. C., s.r.o. IBAN H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedeného v I. J. odoslaná okamžitá platba vo výške 2.900 € a to na bankový účet C. XXXX XXXXXXXXXX XXXX vedený v zahraničnej banke K. J. L., C. K., dňa 27.03.2023 a dňa 28.03.2023 boli rovnakým spôsobom odoslané dve platby, prvá vo výške 1.000 € a druhá vo výške 3.000 € a napokon dňa 31.03.2023 A. B. znova od konateľa spoločnosti D. C. H., v jej sídle, osobne prevzal sumu vo výške 3.000 €, kde A. B. už v čase dohody vedel, že ku koordinácii projektu z jeho strany nedôjde, peniaze nevráti, čím tak svojim konaním spôsobil škodu D. C., s.r.o. v celkovej výške 13.000 €.

Okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere štyroch mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň okresný súd postupom podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkázal poškodeného D. C., s. r. o., s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, v ktorom uviedol, že podáva odvolanie v celom rozsahu, hlavne vo výroku o treste a žiada, aby mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody. Domnieva sa, že sú v jeho prípade splnené všetky podmienky na uloženie podmieneného trestu. Má nezaopatrené dieťa vo veku štyroch rokov a jeho manželka je bez príjmu a nachádza sa na podpore, keďže musela opustiť zamestnanie. Nástup do výkonu trestu by znamenal vážnu sociálnu ujmu pre jeho rodinu. Vedie riadny život, spolupracoval, nemá záujem pokračovať v trestnej činnosti a tieto okolnosti sú podľa neho významnými poľahčujúcimi okolnosťami a vzhľadom na krátku výmeru nepodmieneného trestu je podmienený trest na dosiahnutie účelu trestu postačujúci. Zároveň v odvolaní požiadal o odklad výkonu trestu, kým nebude právoplatné rozhodnutie o jeho odvolaní, a to pre vážne rodinné a sociálne dôvody. V závere odvolania obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok

a uložil mu trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu a vyhovel jeho žiadosti o odklad výkonu trestu.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. V prvom rade krajský súd zistil, že odvolanie obžalovaného smeruje len proti výroku o treste, čo je zrejme nielen z obsahu podaného odvolania, ale aj zo skutočnosti, že obžalovaný vyhlásil, že je nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, súd jeho vyhlásenie prijal, v dôsledku čoho nie je obžalovaný podať odvolanie proti výroku o vine. Táto skutočnosť vyplýva z ust. § 257 ods. 5 Tr. poriadku, podľa ktorého súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním. Teda napriek tomu, že obžalovaný uviedol, že odvolanie podáva proti rozsudku, tak predmetom odvolacieho konania je len výrok o treste a o náhrade škody.

Podľa názoru krajského súdu bolo v posudzovanej veci nepochybne z dokazovania vykonaného v prípravnom konaní preukázané, že skutok, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu tak, ako bol okresným súdom ustálený, sa stal, a že ho spáchal práve obžalovaný. Tomuto konštatovaniu zodpovedá aj postup okresného súdu, ktorý prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke posúdené okresným súdom ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona. Obžalovaný konal ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt a svojim úmyselným konaním, ktorým uzatvoril ako mandatár Mandátnu zmluvu so spoločnosťou D. C. a prevzal platby vo výške 13.000,- eur v súvislosti koordináciou projektu pre poškodeného, pričom už v čase dohody vedel, že ku koordinácii projektu z jeho strany nedôjde, naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 prvá veta Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Obžalovaný bol uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, s ktorým Tr. zákon v osobitnej časti spája uloženie trestu odňatia slobody v sadzbe do dvoch rokov.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku opomenul poukázať na poľahčujúcu okolnosť na strane obžalovaného podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, nakoľko sa k spáchaniu skutku priznal a oľutoval ho. Vzhľadom na neuvedenie príťažujúcej okolnosti okresným súdom podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, nakoľko už bol za trestný čin odsúdený, z dôvodu podaného odvolania len obžalovaným, krajský súd túto príťažujúcu okolnosť u obžalovaného nezohľadnil. Obžalovanému bolo preto potrebné ukladať trest pri prevahe poľahčujúcich okolností pri trestnej sadzbe až na dva roky.

Po doplnení dokazovania na verejnom zasadnutí krajský súd zistil, že okresný súd správne ukladal samostatný trest, nakoľko obžalovaný spáchal teraz súdený skutok až potom, ako nadobudol právoplatnosť trestný rozkaz vo veci vedenej Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 2T/90/2022. Skutok, pre ktorý bol obžalovaný právoplatne dňa 28.08.2025 uznaný vinným Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 25T/77/2024 spáchal taktiež ešte predtým, ako mu bol doručený trestný rozkaz vo veci Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 2T/90/2022 (vo vzťahu ku ktorému bol ukladaný Okresným súdom Prievidza súhrnný trest), preto ani toto odsúdenie nebolo dôvodom pre ukládanie súhrnného trestu. Na ukládanie trestu obžalovanému nemá vplyv ani doposiaľ neprávoplatný trestný rozkaz vydaný vo veci Okresným súdom Pezinok pod sp. zn. 46T/51/2025, nakoľko skutky v uvedenej veci mal obžalovaný spáchať

ešte pred doručením trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 2T/90/2022. V trestných konaniach pred Okresným súdom Levice pod sp. zn. 7T/21/2025, Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 5T/6/2025 a Mestským súdom Košice pod sp. zn. 1T/71/2025 nebolo doposiaľ rozhodnuté, preto pri ukladaní trestu na nich krajský súd neprihliadal.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal krajský súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a. Krajský súd dospel k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie trest odňatia slobody vo výmere štyroch mesiacov je primeraný. V tejto súvislosti krajský súd prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný sa k spáchanej trestnej činnosti priznal a vyhlásil na hlavnom pojednávaní, že nepopiera spáchanie skutku, čím uľahčil postup okresného súdu. V súvislosti s týmto konštatovaním, je uložený trest pri dolnej hranici trestnej sadzby, plne súladný so zásadami pre ukládanie trestu. Nemožno pritom prehliadnuť fakt, že obžalovaný spáchal trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, preto aj krajský súd považoval ukládanie nepodmieneného trestu pre dosiahnutie účelu trestu za nevyhnutné. V zmysle § 49 ods. 3 Tr. zákona sa totiž ustanovenie o podmienenom odklade výkonu trestu odňatia slobody nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo podmieneného prepustenia.

Z uvedeného dôvodu potom odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k výmere a druhu trestu aj s ohľadom na jeho rodinnú situáciu hodnotí krajský súd ako nedôvodné. Takto uloženým trestom bude naplnená aj funkcia trestu zameraná na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Správne postupoval okresný súd, keď postupom podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Navyše krajský súd konštatuje, že vzhľadom na novelu Trestného zákona účinnú od 06.08.2024 vo výroku rozsudku absentuje, podľa ktorého Trestného zákona bolo posúdené konanie obžalovaného. Z právnej kvalifikácie skutku s ohľadom na výšku spôsobenej škody v sume 13.000,- eur s poukazom na § 125 ods. 1 Tr. zákona účinného od 06.08.2024 je zrejmé, že ide o právnu kvalifikáciu prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona účinného od 06.08.2024. Podľa Trestného zákona účinného do 05.08.2024 by bol totiž skutok kvalifikovaný prísnejšie ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona. Keďže ide len o formálny nedostatok, ktorý nemal vplyv na postavenie obžalovaného, nakoľko bolo jeho konanie posúdené podľa Trestného zákona, ktorý bol pre neho priaznivejší a podľa priaznivejšieho Trestného zákona mu bol aj ukladaný trest, nepristúpil krajský súd k oprave výroku rozsudku o treste o doplnenie Trestného zákona, podľa ktorého bol ukladaný trest.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd považoval odvolanie obžalovaného za nedôvodné, preto ho jednomyseľne zamietol.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je

prípustný.